

V nekem mestu na Salskem, v katerem je bilo razvidno, da
vse mere, bile so mnogovrstne sole. Na kraji tega mesta stala
je tudi sola, ki se je imenovala "Erna sola". Kaj se je
pa učilo v tej soli? bi utegnil kdo vprašati. Gotovo nič
dobrega, to je ime samo prave.

Starši, ki so hoteli sana in pacenega imeti, poslali
so ga v to solo, učili so se namreč tu krajski, pa le
očito, ne na skrivnem so smeli učenci in te sole krajski.
Marsiktereja tujca, ki je v to mesto prišel, in je morebiti tu
ali kje drugod čul od te sole, brigalo ga je se prepričati o
tej soli.

Kakor marsikoga drugega, mitalo je porvedeti
in s lastnimi očmi videti te nesposobnosti tudi nekde
ptujca, ki je bil v tem mestu.

Ko pride v to solo, vpraša narpopred poučitelja te sole,
in ko ga najde, pravi ga kar naravnost o namenu tega učenja.
Učitelj mu ves hitro vse na tanko razloži in omu reče, ako se misli
stejreci prepričati, naj naredi v njim stavo, da bo ura, ki jo ima
v repu, predeh bo 24 ur preteklo, v rokah enega svojih
učencev.

Ptujec s temi besedami nekoliko razskacen se bri' poda
v stavo in stavi klator proti enemu, da se to ne more ego-
viti. Po tem ~~razgovoru~~ ^{razgovoru} se razvideta.

Učitelj gre koj potem v solo in naenoti to novico svojim
učencem in pravi, kdo se predrune tega dela postopiti.
Bri' se jih oglasi mnogo. Učitelj si izbere toraj ~~se~~ narboljšega
in mu izroči to delo stem pristavkom, da dobi dobro plačilo,
če mu to dovtori.

Učenec, ves prebrisan, vrit ko lesica, se poda bri' na delo. Nar-
popred porve po tujcu in njegovim stanovanji. Ko vendar val
pri se pa tako dolgo in dolgo plasi in potikuje, da semu na-
posled želja spolni.

Tujca na svojo stavo je nekoliko porabivši, poda se koj
drugi dan iz svojega stanovanja. Ko učenec to zazpasi, skoči
mu nekoliko korakov naprej in mu gre ravno nasproti.
Ko pride je prav blizu njega, jelune porved se, in ptujcu ravno
na obleko. Urno potegne učenec svoj robec iz repa in hitri
ptujcovo obleko čeriti in se kar, kot bi se mu bilo to le
po nevedoma zgodilo. Med tem pa, ko ptujca brise, potegne
mu iz repa uro, se mu prikloni in se oddali.

Učenec ves vesel gre svojo pot, tako tudi tujec nič slabega neadja.
Pa posled pa vendar pride tujcu na misel ~~izterajanja~~ stavo,
hitro se se v rep, pa kako se zavrzame, ko se najde ure v repu.
Sedaj se le je previdel svojaco, kako je on ob uro in 10 klator
prišel.